

«Ο κόσμος δεν διψά για Τεχνητή Ευφύια, αλλά για κατά Θεόν σοφία»

/ [Επικαιρότητα](#)

Για τις «προκλήσεις της τεχνητής νοημοσύνης» μίλησε στην εισήγησή του στην Ιεραρχία της Εκκλησίας της Ελλάδος ο Σεβασμιώτατος Μητροπολίτης Μεσογαίας και Λαυρεωτικής κ. Νικόλαος.

Η Τεχνητή Νοημοσύνη περιλαμβάνει τις τεχνολογίες ανθρώπινης ενίσχυσης, την ενίσχυση της γνωστικής και διανοητικής λειτουργίας και τις ρομποτικές κατασκευές, που μιμούνται την ανθρώπινη ευφύια και την ξεπερνούν κατά πολύ. «Η Τεχνητή Νοημοσύνη», σημείωσε ο Σεβασμιώτατος, «αποτελεί ασύλληπτου διαμετρήματος τεχνολογικό επίτευγμα των τελευταίων ετών, το φάσμα των εφαρμογών της είναι τεράστιο, οι ρυθμοί εξέλιξης ταχύτατοι, οι συνέπειες απρόβλεπτες, η απειλή της ανθρώπινης ταυτότητας όπως την γνωρίζουμε πρωτοφανής, η διαμορφωτική της δύναμη για το μέλλον των κοινωνιών, του ανθρώπου, της ζωής και του κόσμου απροσμέτρητη, ο προβληματισμός παγκόσμιος, ενώ και οι ειδικοί επιστήμονες εμφανίζονται ανεπαρκείς σε προεκτιμήσεις».

Στην συνέχεια, αφού αναφέρθηκε αναλυτικά στις Τεχνολογίες ανθρώπινης

ενίσχυσης, στην Τεχνητή Νοημοσύνη και την Ηθική της και στην Μηχανική Μάθηση, ο Σεβασμιώτατος κ. Νικόλαος σημείωσε συμπερασματικά, ότι η σύγχρονη επιστήμη δίνει στον άνθρωπο την αίσθηση της παγ-γνωσίας, η δε τεχνολογία την αίσθηση της παντο-δυναμίας, γι'αυτό και το πρόβλημα εδράζεται στην αντίληψη ότι γνωρίζουμε και μπορούμε τα πάντα. Επειδή οι ίδιοι νοιώθουμε παντογνώστες και παντοδύναμοι, δεν έχουμε ανάγκη από πάνσοφο και παντοδύναμο Θεό, δεν τον θέλουμε, και επιδιώκουμε να αποδείξουμε ότι είμαστε ανώτεροι από Εκείνον ή ότι εμείς έχουμε θεϊκές δυνατότητες που δεν πηγάζουν από Αυτόν. «Αυτό κρύβουν οι διορθωτικές γενετικές παρεμβάσεις, οι τεχνικές αλλαγής του φύλου, η ενίσχυση του νευρικού κυττάρου και της γενετικής ταυτότητος και φυσικά η Τεχνητή Νοημοσύνη. Όλα αυτά», τόνισε ιδιαίτερα, «δεν είναι θεραπείες· είναι βελτιώσεις, διορθώσεις, τροποποιήσεις, μεταδημιουργικές τεχνικές. Στο βάθος του όλου εγχειρήματος κρύβεται μία αλαζονική αθεία ή μάλλον αντιθεία και αυτοθεοποίηση».

Η Εκκλησία όμως σε αυτή την προσπάθεια δημιουργίας του εικονικού ειδώλου μας, του μετανθρώπου, και σε απάντηση της σύγχρονης απαξιωτικής ανθρωπολογίας, έχει την δική της διαχρονική αντιπρόταση. Ο λόγος του Αγίου Γρηγορίου του Θεολόγου, «Μη μείνωμεν, αδελφοί, όπερ εσμέν, αλλ'όπερ ήμεν γενώμεθα», αντηχεί μέσα στην αλήθεια της ιστορίας ως προοπτική μας, η οποία είναι ο θεόπλαστος άνθρωπος του πρώτου κεφαλαίου της Γενέσεως, ο «κατ'είκόνα και καθ'ομοίωσιν» Θεού άνθρωπος, ο άνθρωπος που εικονίζει τον Θεό, που κινείται στην προοπτική της ομοιώσεώς Του και αξιώνεται ακόμη και της κατά χάριν κοινωνίας μαζί Του.

Κλείνοντας την Εισήγησή του ο Σεβασμιώτατος Μητροπολίτης Μεσογαίας και Λαυρεωτικής κ. Νικόλαος υπογράμμισε: «Ως Εκκλησία δεν υπάρχει λόγος να φοβόμαστε όλην αυτήν την επιστημονική και τεχνολογική εξέλιξη, όσο προχωρημένη και αν είναι. Οφείλουμε όμως να φιλοτιμηθούμε να αποκτήσουμε "φιλόσοφον νούν", προκειμένου να κρίνουμε το αποτέλεσμα και να αξιοποιήσουμε το επίτευγμα, και "ζέον πνεύμα", ώστε να δώσουμε στον σύγχρονο κόσμο τη μαρτυρία της αιώνιας αλήθειας μας. Ο κόσμος δεν διψά για Τεχνητή Ευφυΐα· έχει ανάγκη από την κατά Θεόν σοφία. Η πρώτη μπορεί να φέρει και την καταστροφή· η δεύτερη εγγυάται τη ζωή. Το κήρυγμα και η μαρτυρία της Εκκλησίας μας είναι επίκαιρα όσο ποτέ».

Επακολούθησε ευρύτατος διάλογος επί της Εισηγήσεως, κατά τον οποίον έλαβαν τον λόγο πολλοί Σεβασμιώτατοι Αρχιερείς και διατυπώθηκαν απόψεις για την αντιμετώπιση των θεμάτων αυτών μέσα από την θεολογία της Εκκλησίας, η οποία κρίνει, αποδέχεται και υλοποιεί όλα τα σύγχρονα επιστημονικά επιτεύγματα προς το συμφέρον των ανθρώπων.